

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/76/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4613209506
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4613209506.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Márie Malíkovej v právnej veci žalobcu: M. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXXX/XX, XXX XX M., zastúpeného Dudzík & Gerová, advokátske združenie so sídlom Škultétyho 1597/7, 955 01 Topoľčany, proti žalovanej: M. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXXX/XX, XXX XX M., zastúpenej Advokátskou spoločnosťou Petruška & partners, s.r.o., so sídlom Kupecká 18, 949 01 Nitra, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany č. k. 13C/147/2009-458 zo dňa 17.12.2014 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov - žalobcu a žalovanej (ďalej aj „BSM“) - tak, že do vyporiadania pojal nehnuteľnosť vedenú Okresným úradom Topoľčany, katastrálny odbor, na LV č. XXXX kat. úz. M., obec M., okres M., ako byt. č. XX, na 1. poschodí, por. č. XX, v bytovom dome XX, b. j. so súp. č. XXXX na parc. č. 5446/50, 5446/51, 5446/52 spolu so spoluvlastníckym podielom priestoru na spoločných častiach a zariadeniach domu 152/10000 v cene 48.000 eur, ako aj nehnuteľnosť vedenú Okresným úradom Topoľčany, katastrálny odbor na LV č. XXXX kat. úz. M., obec M., okres M., ako radová garáž súp. č. XXXX na parc. registra „C“ č. 932/56 s pozemkom parc. č. 932/56 a spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/30 v spoločnej príjazdovej ceste evidovanej na LV č. XXXX ako parc. č. 932/1, v cene 7.000 eur. Okrem toho súd do BSM zahrnul hnutel'né veci: obývaciu stenu bez hodnoty, televízor bez hodnoty, automatickú práčku bez hodnoty, akvárium bez hodnoty, osobné motorové vozidlo zn. BMW 320d, ev. č. M v cene 8.800 eur, kúpnu cenu nadobudnutú predajom osobného motorového vozidla zn. C. Y. X,Xi M po odpočítaní opravy, v cene 200 eur, a vkladnú knižku v Slovenskej sporiteľni, a.s., na meno žalovanej č. XXXXXXXXXXX/XXXX so zostatkom k 12.10.2010 v sume 2.797,65 eura. Všetky uvedené aktíva spolu činia 66.797,65 eura. Ako pasíva súd do vyporiadania pojal: 1. zostatok úveru v Prvej stavebnej sporiteľni, a.s., Bratislava, poskytnutý na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. 2653201 802 (ku dňu 19.10.2010 17.4.2004), v sume 3.224,78 eura, a zostatok spotrebného úveru vo Všeobecnej úverovej banke, a.s., na č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX ku dňu 19.10.2010 v sume 3.194,81 eura. Súd BSM vyporiadal tak, že do výlučného vlastníctva žalovanej prikázal prvú nehnuteľnosť, t. j. byt v M. s prísl. v cene 48.000 eur, ďalej kúpnu cenu z predaja motorového vozidla Renault Megane v sume 200 eur a vklad na vkladnej knižke vo výške 2.797,65 eura, spolu v hodnote 50.997,65 eura. Do výlučného vlastníctva žalobcu prikázal druhú nehnuteľnosť - garáž s prísl. v cene 7.000 eura, hnutel'né veci - obývaciu stenu, televízor, automatickú práčku, akvárium a osobné motorové vozidlo zn. BMV, všetko v hodnote 15.800 eur. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi na vyrovnanie podielu sumu 7.808,61 eura do 15 dní

od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi súd uložil povinnosť zaplatiť zostatok na úvere poskytnutý Prvou stavebnou sporiteľňou, č. účtu XXXXXXXXXXXX (ku dňu 19.10.2010 17.4.2004) v sume 3.224,78 eura a zostatok spotrebného úveru vo Všeobecnej úverovej banke, a.s., na č. ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX ku dňu 19.10.2010 v sume 3.194,81 eura. Obe strany zaviazal na zaplatenie súdneho poplatku po 1.002 eur ako aj náhradu trov konania štátu po 25,77 eura na účet súdu. O trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Súd rozsudok vo veci samej odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 149 ods. 1 a § 150 Občianskeho zákonníka. Výrok o trovách konania odôvodnil podľa § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, účinného do 30.06.2016 (ďalej len „Občiansky súdny poriadok“ alebo „OSP“). Povinnosť zaplatiť súdny poplatok oprel o ustanovenie § 2 ods. 2 a položky 6 písm. b) sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a o poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. Výrok o náhrade trov konania štátu súd odôvodnil podľa ustanovenia § 148 ods. 1 OSP.

2. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že žalobca žiadal vyporiadať BSM z dôvodu, že po zániku manželstva v dôsledku rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 5C/177/2010 zo dňa 04.10.2010, právoplatného dňa 19.10.2010, nedošlo k dohode o vyporiadaní. Žiadal vyporiadať byt, garáž, adekvátnu časť finančnej sumy, ktorá bola použitá na akontáciu a lízingové splátky osobného auta BMW 320d, bytové zariadenie - obývaciu stenu, televízor, akvárium, lustre, manželskú posteľ, vstavanú skriňu v spálni, šijací stroj, poschodovú posteľ v detskej izbe, váľandu, skriňu v detskej izbe, písací stôl s počítačom, kuchynskú linku, mikrovlnnú rúru, plynový sporák, chladničku, mrazničku, stôl so stoličkami, osobné auto Renault Megane 1,6, sumu 10.000 eur vybratých žalovanou pred rozvodom zo spoločného účtu v SLSP, a.s., sumu 2.655 eur s úrokmi, vklad na vkladnej knižke v SLSPS, a.s., v pôvodnej výške 80.000 Sk (termínovaný vklad), stavebné sporenie cca 3.000 eur v Prvej stavebnej sporiteľni, a.s., uzavreté v júni 2006 na meno žalovanej, nedoplatok na pôžičke vo VÚB Topoľčany použitú na kúpu garáže v zostatkovej hodnote cca 4.000 eur. Žalobca žiadal vyporiadať BSM tak, že žalovanej zostane byt a bytové zariadenie spolu s vkladmi v Slovenskej sporiteľni a Prvej stavebnej sporiteľni, a do jeho výlučného vlastníctva žiadal prikázať garáž s tým, že zaplatí nedoplatok na úvere vo VÚB. Žalovaná súhlasila s tým, že byt aj garáž patria do BSM, no na kúpu motorového vozidla BMW boli použité prostriedky z BSM na zaplatenie akontácie vo výške 4.000 eur, čo je predmetom vyporiadania, pretože výlučným vlastníkom vozidla sa stal žalobca. Čo sa týka bytového zariadenia, okruh žalobcom uvádzaných vecí čiastočne namietala z dôvodu, že niektoré veci už neexistovali alebo patrili do výlučného vlastníctva niektorému z nich. Uviedla, že motorové vozidlo zn. Renault Megane bolo nepojazdné s poškodenou prevodovkou a bolo predané za 500 eur. Čo sa týka sumy 10.000 eur, nešlo o peniaze použité pre jej potrebu, ale boli použité pre potreby žalobcu, ktorý na domácnosť pred rozvodom neprispieval; išlo teda o peniaze pre ich deti a na domácnosť, a to z rodinných prídavkov, t. j. peňazí detí. Aj ďalšia žalobcom požadovaná suma bola použitá na domácnosť. Ku dňu zániku manželstva ona hradila stavebné sporenie a čo sa týka zostatku úveru na garáž, uvedené by bolo vysporiadané vyporiadaním samotnej garáže. Súhlasila s prikázaním bytu do jej výlučného vlastníctva a s prikázaním garáže do výlučného vlastníctva žalobcu spolu so zostatkom úveru na jej kúpu. Hnuteľné veci navrhla rozdeliť rovným dielom.

3. Súd po vykonanom dokazovaní konštatoval, že za trvania manželstva účastníci nadobudli byt s príslušenstvom, ktorý bol ohodnotený znaleckým posudkom na sumu 48.000 eur, a garáž, ktorá bola ocenená znaleckým posudkom na sumu 7.000 eur. Okruh hnuteľných vecí zo zariadenia bytu súd ustálil v počte štyroch vecí - obývacia stena, televízor, automatická práčka a akvárium, ktoré už nemajú žiadnu hodnotu. Zároveň súd zistil, že na účte vo VÚB, a.s., vedenom na meno žalobcu bol zostatok ku dňu 19.10.2010 nula a na ďalšom účte č. XXXXXXXXXXXX bol debetný zostatok - 2.425,31 eura. Ku dňu zániku BSM existoval ešte na žalobcu vedený spotrebný úver č. ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX so zostatkom ku dňu 19.10.2010 v sume 3.194,81 eura, ktorý bol poskytnutý na kúpu garáže. Zostatok na účte v Prvej stavebnej sporiteľni, a.s. Bratislava, bol na účte stavebného sporenia č. 2653201 8 02 ku dňu 19.10.2010 stav 3.224,78 eura. Ku dňu 29.06.2012 však bola táto zmluva vypovedaná a finančné prostriedky vo výške 4.156,90 eura boli vyplatené na číslo účtu uvedenom v žiadosti. V Slovenskej sporiteľni, a.s., na meno žalobcu bol vedený účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, na ktorom bol ku dňu 19.10.2010 zostatok 230,75 eura, a tento bol zrušený dňa 01.12.2010; na meno žalovanej bol vedený účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX so zostatkom 230,75 eura a tento účet bol zrušený dňa 01.12.2010. Ďalej je v tejto banke vedená vkladná knižka č. XXXXXXXXXXXX/XXXX so zostatkom 2.797,65 eura a vkladná knižka č. XXXXXXXXXXXX/XXXX so zostatkom 11.089,13 eura. Podľa potvrdenia Slovenskej sporiteľne, a.s., zo dňa 08.10.2014 bol vedený aj vkladový účet na meno Q. a ku dňu 08.10.2014 bol zostatok vo výške

10.060 eur, pričom deň zriadenia účtu bol 02.04.2013. Y. Q. Q., M. Q. a A. Q. v čestnom prehlásení zo dňa 31.3.2015 vyhlásili, že sa vzdali rodinných prídavkov v sume 22.000 eur, ktoré im vyplácali zo zahraničia, a to v prospech prerábania ich bytovej jednotky č. XX na L. ulici XXXX/XX, M.. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 12.0.2015 uviedol, že rodinné prídavky vo výške 22.654,23 eura boli použité na rekonštrukciu bytu, pričom v r. 2008 mu bolo na rodinné prídavky na deti vyplatených 3.537,21 eura - to bolo za prvý polrok roku 2008, pričom žalovaná z ich spoločného účtu v Slovenskej sporiteľni vybrala krátko pred rozvodom sumu 9.958,18 eura. Súd ohľadom toho zistil, že dňa 29.10.2009 bola prevedená suma 9.958,18 eura zo spoločného účtu účastníkov č. XXXXXXXXXXXX/XXXX na vkladnú knižku č. XXXXXXXXXXXX/XXXX a dňa 20.10.2010 bola vybraná suma 10.000 eur z vkladnej knižky č. XXXXXXXXXXXX/XXXX a vložená na kladnú knižku č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, majiteľom ktorej je dcéra účastníkov Q. Q.. Žalobca predložil doklad zo dňa 14.07.2010, podľa ktorého od 01.9.2009 prestal poberať rodinné prídavky na dcéru A. Q.; na ďalšie dve deti M. Q. a Y. Q. Q. poberal rodinné prídavky aj v roku 2010, pričom mu boli dňa 01.02.2010 boli poukázané rodinné prídavky vo výške 6.326,40 eura. Podľa dokladu zo dňa 06.06.2007 od Národného fondu rodinných príspevkov Luxemburského veľkovevodstva mu boli spätne doplatené prídavky na deti za obdobie 2005-2007 vo výške 22.654,23 eura. Súd konštatoval, že v období od r. 2008 do r. 2010 boli každého polroka vyplácané žalobcovi na účet rodinné prídavky, a to od 01/08 -06/08 v sume 3.537,20 eura, 07/08 - 12/08 v sume 3.426,86 eura, 01/09 - 06/09 v sume 3.504,56 eura, 07/09 - 12/09 v sume 3.894,12 eura, 01/10 - 06/10 v sume 6.326,40 eura. Z vyúčtovania Národného fondu rodinných príspevkov Luxemburského veľkovevodstva zo dňa 06.06.2007 adresovaného žalobcovi bolo preukázané, že za obdobie 06/2005-04/2007 bolo slovenské plnenie 980,67 eura, luxemburské plnenie 23.634,90 eura a rozdielová suma bola 22.654,23 eura. Súd ma za preukázané, že žalobca bol zaviazaný prispievať od 01.10.2010 na výživu dcér - Q. Q. sumou 200 eur mesačne a na výživu A. Q. sumou 200 eur mesačne rozsudkom č. k. 6C/223/2010-18 zo dňa 13.10.2010, a ďalším rozsudkom č. k. 11P/310/2012-17 zo dňa 10.01.2013 bola jeho vyživovacia povinnosť voči žalovanej zrušená s účinnosťou od 01.02.2013.

4. Čo sa týka motorového vozidla zn. Renault Megane, súd zistil, že žalobca ho predal inej osobe za kúpnu cenu 550 eur, keď predtým bolo vozidlo v servise, ktorému bola zaplatená cena opravy cca 363 eur. Podľa kúpnej zmluvy zo dňa 19.04.2010 uzavretej medzi K. J. a žalobcom, predmetom ktorej bola kúpa osobného motorového vozidla BMW 320d, časť kúpnej ceny 4.400 eur z celej kúpnej ceny 8.800 eur bola uhradená v deň podpisu zmluvy a ďalšia suma 4.400 eur mala byť vyplatená z úveru od spoločnosti Volkswagen Finančné služby Slovensko, s.r.o.

5. Súd o žalobe rozhodol na základe zisteného skutkového stavu s tým, že pri vyporiadaní vychádzal z hodnoty vecí tvoriacich BSM v celkovej výške 66.797,65 eura a z toho, že podiely oboch účastníkov sú rovnaké. Nehnutelnosti súd vyporiadal v súlade s návrhom oboch strán a ostatné preukázané veci a úspory vyporiadal spôsobom opísaným v bode 1. tohto odôvodnenia. Osobné motorové vozidlo zn. C. Y. bolo predané ešte počas manželstva za 550 eur, od ktorej bola odpočítaná suma 350 eur, zaplatená žalovanou za opravu, a teda predmetom vyporiadania zostala suma len 200 eur. Súd do BSM pojal aj sumu 4.000 eur, ktorá bola použitá na akontáciu a lízingové splátky na osobné motorové vozidlo zn. F. XXXd, TO XXXCI. Čo sa týka rodinných prídavkov na deti v sume 22.654,23 eura, podľa zistenia súdu boli tieto v plnej výške použité na rekonštrukciu a modernizáciu bytu. Pokiaľ žalobca žiadal zahrnúť do masy BSM sumu 10.000 eur, resp. sumu 9.958,18 eura, ktorú mala žalovaná pred rozvodom vybrať zo spoločného účtu v Slovenskej sporiteľni, a.s., a použiť pre svoju potrebu, súd túto sumu do BSM nezahrnul, lebo bolo preukázané, že peniaze boli napokon uložené na vkladnú knižku dcéry Q. Q., pričom išlo o peniaze z rodinných prídavkov na deti a žalovaná z nich pred rozvodom neminula žiadnu sumu. Pokiaľ ide o účet žalobcu č. XXXXXXXXXXXX vo U. úverovej banke, a.s., s debetným zostatkom ku dňu rozvodu vo výške X.XXX,XX eura, tento zostatok súd ako pasívum nepojal, lebo účet bol v dispozičnej sfére žalobcu a finančné prostriedky neboli použité pre potreby domácnosti, resp. neboli za ne nadobudnuté nejaké veci, ktoré by patrili do BSM. Rozdiel oproti tomu, čo má žalobca dostať, činí 16.200 eur, keďže polovica z masy BSM predstavuje sumu 33.398,82 eura (66.797,65 eura : 2), žalobcovi boli prikázané do výlučného vlastníctva veci v hodnote 15.800 eur a žalovanej veci v hodnote 50.997,65 eura, teda rozdiel oproti tomu, čo má žalobca dostať, je 17.598,82 eura (33.398,82 eura - 15.800 eur). Od tejto sumy, ktorú by mala žalovaná vyplatiť žalobcovi na vyrovnanie podielu, bolo potrebné odpočítať sumu 2.000 eur, t. j. polovicu zo sumy 4.000 eur, ktorá bola použitá na akontáciu a lízingové splátky na kúpu osobného motorového vozidla zn. F. M. Taktiež k podielu žalobcu bolo potrebné pripočítať polovicu zostatku na úvere poskytnutom Prvou stavebnou sporiteľňou č. účtu XXXXXXXX 802, vo výške 1.612,39 eura (3.224,78 eura : 2), ktorého zostatok súd zaviazal zaplatiť žalobcu, a

tiež polovicu zostatku spotrebného úveru vo Všeobecnej úverovej banke, a.s., na č. ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX ku dňu 19.10.2010 v sume 1.597,40 eura (3.194,81 eura : 2). Vzhľadom na to by mala žalovaná zaplatiť žalobcovi na vyrovnanie podielu sumu 18.808,61 eura (17.598,82 eura - 2000 eur + 1.612,39 eur + 1597,40 eur); od tejto sumy súd však odpočítal polovicu zo sumy 22.000 eur (22.000 eur : 2), t.j. sumu 11.000 eur, použitú na rekonštrukciu bytu z finančných prostriedkov pochádzajúcich z rodinných prídavkov na deti, čo potvrdili obaja účastníci aj ich tri deti, teda žalovanej súd uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi na vyrovnanie podielu sumu 7.808,61 eura, a to v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň súd rozhodol o tom, že žalobca má zaplatiť zostatok na úvere poskytnutý Prvou Stavebnou sporiteľňou č. účtu XXXXXXXX XXX v sume 3.224,78 eura a aj zostatok spotrebného úveru vo VUB, a.s., na č. ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX ku dňu 19.10.2010 v sume 3.194,81 eura, ktorý bol použitý na kúpu garáže.

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalovanú zaviazať na úplné finančné vyporiadanie sumu 24.114,82 eura a jemu prikázané štyri hnuťelné veci prikázať žalovanej. Uviedol, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. On nemá námietky proti zistenému rozsahu BSM, ale nevidí dôvod, aby mu boli prikázané hnuťelné veci bez hodnoty, tvoriace súčasť a vybavenie bytu, ktoré mohli byť ponechané žalovanej. Vytykal súdu, že nevysporiadal sumu 22.654,23 eura, ktoré boli vyplatené pre deti ako rodinné prídavky v dobe, kedy on pracoval v Luxembursku, kde sú tieto dávky niekoľkonásobne vyššie ako na Slovensku. Vzhľadom na to sa treba pýtať, či s týmito finančnými prostriedkami mohli disponovať deti, a ak áno, či peniaze boli použité na rekonštrukciu bytu, ktorý bol v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Následne sa teda on pýta, ako sa dostali tieto finančné prostriedky v plnej výške celé do vlastníctva žalovanej. V čase investícií žili v usporiadanom manželstve a finančné a ani iné výhrady vzájomne voči sebe a deťom nemali. Nikdy nezaznelo, že by sa tieto peniaze mali dostať do sféry výlučného vlastníctva žalovanej. Podľa neho súd mal započítať polovicu z uvedenej sumy na žalovanú a polovicu vo výške 11.327,12 eura na neho, a tak sa jeho podiel z BSM musí zvýšiť na sumu 19.135,73 eura, pretože sa o tieto peniaze pričínil výlučne on svojou prácou v Luxembursku. Ďalšiu vadu videl v tom, že súd sa nevysporiadal s finančnými prostriedkami, ktoré žalovaná pred rozvodom vybrala a použila výlučne pre svoje potreby. V tomto bode tiež išlo o rodinné prídavky, ktoré mu každého polroka chodili na účet, žalovaná ich vybrala a teraz sú vedené na účte dcéry Q., a to od apríla 2013, teda viac ako 4 roky po tom, čo boli pripísané na účet. Nie je spravodlivé, aby o tieto peniaze prišiel, keďže do rozvodu stále spoločne hospodárili. Náklady na domácnosť hradili totiž z iných zdrojov a rodinné prídavky nemíňali a šetrili ich. Takto bol ukrátený minimálne o polovicu vo výške 4.979,09 eura a aj o túto sumu by sa mal navýšiť jeho podiel. To znamená že žalovaná by mu mala celkovo vyplatiť sumu 24.114,82 eura. V našom právnom systéme neexistuje žiadne ustanovenie, ktorým by bolo možné napadnutý rozsudok v smere daného vyporiadania odôvodniť. Súd podľa neho vytvoril veľmi nebezpečný a doteraz neexistujúci precedens, ktorým bol diskriminovaný. Poukázal na výšku svojho príjmu od r. 2004 do r. 2010 a na to, že pri hospodárení sa úplne zotrel rozdiely medzi prídavkami a deti a štandardnou mzdou. Ak by bol pristúpil na mimosúdnu dohodu, dostal by celkovo 30.000 eur, a to sčasti naraz a sčasti za 8,5 roka.

7. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že ona sa o sumu 22.654,23 eura neobohatila a nikdy netvrdila, že rodinné prídavky má nadobudnúť ona. Od začiatku presadzovala názor, že ide o peniaze patriace deťom, a preto ich nie je možné do BSM zahrnúť. Rodinné prídavky zasielané na spoločný účet rodičov totiž patria deťom a v tomto smere poukázala aj na obdobný záver iného rozhodnutia odvolacieho súdu. Podľa nej sa nemožno stotožniť s názorom žalobcu, že rodinné prídavky sa musia rozdeliť medzi oboch rodičov, lebo v skutočnosti jej prikázané neboli. Peniaze boli totiž použité na rekonštrukciu bytu a ich deti predmetný byt plne užívajú a sú si vedomé hodnoty rodinných prídavkov použitých na daný účel v r. 2008. Rovnaké stanovisko žalovaná zaujala aj k ďalšej sume rodinných prídavkov, v súčasnosti uložených na vkladnej knižke dcéry Q. Q.. Peniaze na vkladnej knižke dcéry patria všetkým ich deťom a ak sa ich žalobca domáha, potom si ich môže vymáhať voči deťom v osobitnom súdnom konaní. Čo sa týka jeho poznámky o možnosti mimosúdnej dohody, tu žalobca podľa nej zavádzal, keď tvrdil, že predmetné finančné prostriedky nepochádzajú z rodinných prídavkov. Napokon v odvolaní priznal, že v skutočnosti ide o rodinné prídavky. Poukázala aj na to, že syn M. mal dlhotrvajúce zdravotné problémy, v dôsledku ktorých sa o neho starala len ona. Nie je pravdou, že celých 18 rokov nepracovala; okamžite, ako jej v r. 2004 skončilo na syna opatrovné, nastúpila do zamestnania.

8. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, účinného od 1. júla 2016, ďalej len „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“), viazaný odvolacími dôvodmi žalobcu (§ 379 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 177 ods. 2 písm. c/, § 219 ods. 3 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že rozsudok súdu prvej inštancie je v nadväznosti na odvolacie dôvody vecne správny. Preto tento rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil a zároveň aplikoval ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa stotožnil s výrokom rozhodnutia súdu prvej inštancie ako aj s jeho odôvodnením vo vzťahu k žalobcom uvedeným odvolacím dôvodom, pretože súd urobil správny právny záver a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ním citovanými, správne aplikovanými v tom čase platnými a účinnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku ako aj Občianskeho zákonníka, na ktoré aj odvolací súd poukazuje. Na dôvažok odvolací súd dodáva nasledovné:

9. Súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy vo vzťahu k namietanému nevyporiadaniu finančných prostriedkov vyplatených na spoločný účet strán sporu z titulu prídavkov na deti vyhodnotil správne, v tomto smere zistil správne skutkový stav a vec správne právne posúdil. Odvolací súd neposudzujúc ostatné odvolaním nenamietané okolnosti sa v smere vyporiadania finančných prostriedkov prijatých ako rodinné prídavky na deti stotožnil s prvoinštančným rozsudkom. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že suma rodinných prídavkov vyplatených zo strany štátu, v ktorom bol žalobca istý čas za trvania manželstva zamestnaný, boli vo výške 22.654,23 eura použité, t. j. spotrebované počas manželstva na rekonštrukciu spoločného bytu. Je teda nesporné, že uvedené peniaze - svojím účelom určené na výživu detí v širšom slova zmysle - ku dňu rozvodu manželstva boli spotrebované vynaložením na ich spoločný byt, ktorý bol celkovou všeobecnou hodnotou vyporiadany podľa zásad upravených v ustanovení § 150 Občianskeho zákonníka. Sám žalobca uvádzal, že v tom čase bolo ich manželstvo dobré, a teda bolo možné súdom konštatovať, že použitie predmetnej sumy na rekonštrukciu bytu sa realizovalo na základe ich vzájomnej dohody. Napokon je zrejmé, že rekonštrukcia bytu v konečnom dôsledku ovplyvnila aj výšku všeobecnej ceny bytu ku dňu rozvodu manželstva. Skutočnosť, že celá suma bola počas manželstva spotrebovaná a žiadne úspory z nej ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvode nezostali, žalobca z právneho hľadiska v podanom odvolaní prehliadal. I v prípade, že by nejaké úspory z tohto titulu zostali, bolo by nutné prijať záver, že išlo o peniaze, ktoré svojím charakterom patrili deťom a o použití ktorých rozhodovali rodičia ako ich zákonní zástupcovia.

10. Vo všeobecnosti sú prídavky na deti podľa našej legislatívy dávkou štátnej sociálnej podpory, ktorou štát prispieva oprávnenej osobe (rodičovi) na výchovu a výživu nezaopatreného dieťaťa, pričom nezaopatreným dieťaťom je najčastejšie dieťa do 25 rokov, študujúce dennou formou štúdia. V štátoch Európskej únie je finančná podpora rodín s deťmi vo forme dávok rôznorodá a aj ten istý druh príspevku sleduje v jednotlivých krajinách odlišné ciele z hľadiska nárokov a kritérií jeho poskytovania. V Luxembursku, odkiaľ žalobca poberal prídavky na deti ako tam zamestnaný, sa vypláca táto dávka do 27 rokov veku detí, no aj v tomto prípade ide o dávku, na ktorú je síce oprávnený zamestnaný rodič, ale cieľom je prispieť na výživu jeho detí. Samotný charakter týchto dávok ako príjmov rodičov predurčuje záver, že takéto dávky nespádajú pod ustanovenie § 143 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka. Takto hodnotiac peniaze prijaté z titulu prídavkov na deti za trvania manželstva strán sporu odvolací súd posúdil ako správny aj záver súdu prvej inštancie, že ďalšia namietaná suma 9.958,18 eura, ktorej pôvod je vo vyplatených prídavkoch na deti a ktorá je v súčasnosti uložená na vkladnej knižke dcéry Q.j, nepatrí do vyporiadania BSM.

11. Čo sa týka námietky žalobcu, že nemá záujem o štyri hnutelné veci, ktoré mu súd prikázal, pretože sa nachádzajú v byte prikázanom žalovanej, ktorej tam môžu zostať, odvolací súd túto posúdil ako neopodstatnenú. Súd prvej inštancie tieto veci pojal do vyporiadania na základe žaloby žalobcu a

zvážil, že by mali byť prikázané v rámci vyporiadania práve jemu. Takéto rozhodnutie neodporuje citovanému ustanoveniu Občianskeho zákonníka, preto odvolací súd nepovažoval za správne, aby zmenil napadnutý rozsudok len pre štyri hnutelné veci bez hodnoty. Žalobca môže v tomto smere ako vlastník podľa § 123 Občianskeho zákonníka predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním (t. j. prípadne aj zlikvidovať, previesť na iného alebo ich žalovanej ponechať). S ohľadom na to odvolací súd nemohol posúdiť odvolanie žalobcu ako opodstatnené, a tak rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny vychádzajúc výlučne z odvolacích dôvodov podľa § 387 ods. 1 OSP potvrdil.

12. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, ktorá si uplatnila trovy právneho zastúpenia. Odvolací súd jej preto podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).